

II.
ALEXANDRI III.
PONT. MAX.

*Privilegia varia huic Mona-
sterio concessa.*

A.C. 1177.

Alexander Episcopus servus servorum
Dei, Dilectis filiis Ulrico Abbati Monasterij
Sanctæ Mariæ de Alba, eiusq; Fratribus tam
præsentibus, quam futuris Regularem vitam pro-
fessis in perpetuam memoriam. Religiosam vitam
eligentibus, Apostolicum convenit esse præsidium:
ne forte cuiuslibet temeritatis incursus, aut eos à
proposito reuocet, aut robur, quod absit, sacre Reli-
gionis infringat. Ea propter dilecti in Domino filij,
vestris iustis postulationibus elementer annuimus,
& præfatum monasterium, in quo Diuino estis ob-
sequio mancipati, sub Beati Petri & nostra prote-
ctione suscipimus, & præsentis scripti priuilegio
communimus. Inprimis siquidem statuantes, ut Or-
do Monasticus, qui secundum Domini & Beati Be-
nedicti Regulam & Institutionem Cisterciensium
fratrum in eodem Monasterio institutus esse dino-
scitur, perpetuis ibidem temporibus inuiolabiliter
obseruetur. Præterea quascunq; possessiones, quæ-
cunq; bona idem Monasterium in præsentiarum iu-
ste &

Monasterium
Albæ Domino-
rū, sub Sancti
Petri & Aposto-
licæ sedis pro-
tectione, susci-
pietur.

stè et canonice possidet, aut in futurum concessione Pontificum, largitione Regum vel Principum, oblatione fidelium, seu alijs iustis modis præstante Domino poterit adipisci, firma vobis, vestrisq; Successorib; & illibata permaneant; In quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis, Locum ipsum in quo præscriptum Monasterium constructum est, cum omnibus pertinentijs suis, Grangiam (a) in Otterswylere, Grangiam in Rastettenen, Grangiam in Öttrickhaim, Grangiam in Augia, Grangiam superiorem & inferiorem in Malscha, Grangiam in Schybenhart, Grangiam in Bretthaim, Grangiam Egge, Grangiam Mosenbrunnen, Grangiam in Vbestat, cum omnibus appenditijs suis, agris scilicet, pratis, aquis, silvis, pascuis, cultis et incultis, Sanè laborum vestrorum, quos proprijs manibus aut sumptibus colitis, siue de nutrimentis vestrorum animalium, nullus omnino a vobis decimas præsumat exigere. Præsentiq; decreto sancimus, ut nullus infra dimidia leuca Monasterio vestro ædificare præsumat Ecclesiam, de qua Religio & quies vestra meritò possit turbari. Liceat quoq; vobis Clericos vel Laicos è seculo fugientes liberos & absolutos, ad conversionem recipere, et in vestro Monasterio absq; contradictione qualibet retinere. Prohibemus insuper, ut nulli fratrum vestrorum, post factam in loco vestro Professionem, fas sit de eodem loco absq; licentia Abbatis sui discedere. Discedentem vero sine communium litterarum vestrarum cautione, nullus audeat retinere. Paci quoq; & tranquillitati vestre paterna sollicitudine providere volentes; auctoritate

Enumeratio bonorum, ad hoc Monasterium pertinentium.

Monasterium Alba Domino ruram; nullas decimas solvit, de laboribus, quos proprijs manibus, & sumptibus colit.

Infra dimidia leucam, circa illud Monasterium, nemo Ecclesiam adificare debet.

Clerici & Laici è seculo fugientes, liberi & absoluti, ad conversionem in hoc Monasterio, recipi queunt.

Sed post factam Professionem, absq; licentia Abbatis exinde nemo discedere, vel discendi ab aliquo retineri potest.

In locis ad
hoc Monaste-
rium spectan-
tibus consti-
tuitur Securi-
tas eius Burg
frids.

Gravis execa-
tio eorum, qui
hise Privile-
giis contrave-
niant: & Bene-
dictio eorum,
qui huic Mona-
sterio sua jura
servant.

authoritate Apostolica prohibemus, ut infra clausuras
locorum, seu Grangiarum (b) vestrarum nullus vio-
lentiam vel rapinam, siue furtum committere, aut
ignem apponere, seu hominem capere, vel interfice-
re audeat. (c) Decernimus ergo, ut nulli omnino
hominum liceat præfatum Monasterium temere
perturbare, aut eius possessiones auferre, vel abla-
tas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus
fatigare, sed omnia integra & illibata seruentur, eo-
rum pro quorum gubernatione ac sustentatione
concessa sunt, usibus omnimodis profutura, salva
Sedis Apostolicæ auctoritate. Si qua igitur in fu-
tuum Ecclesiastica secularisue Persona hanc no-
stræ constitutionis Paginam sciens contrà eam te-
merè venire temptaverit, secundo, tertioque com-
monita, nisi reatum suum digna satisfactione corre-
xerit, potestatis, honorisq; sui dignitate careat, re-
amq; se Divino Iudicio existeret de perpetrata ini-
quitate cognoscat, et à Sacratissimo Corpore ac
Sanguine Dei, et Domini Redemptoris nostri Jesu
Christi aliena fiat, atq; in Extremo Examine distri-
ctæ ultioni subiaceat. Cunctis autem eidem loco
sua jura servantibus, sit Pax Domini nostri Jesu Chri-
sti, quatenus et hic fructum bonæ actionis percipi-
ant, & apud districtum Judicem præmia æternæ
pacis inueniant. Amen.

Ego Alexander Catholic. Ecclesiæ
Episcopus. SS. †.

Ego

Ego Joannes Presbyter Cardinalis Sanctorum Jo-
annis & Pauli. Tit. Pamachij.

Ego Albertus Presbyter Cardinalis Tit. S. Laurentij
in Lucina.

Ego Boso Presbyter Cardinalis S. Pudentianæ Tit.
Pastor.

Ego Petrus Presbyter Cardinalis, Tit. S. Sufannæ.

Ego Jacobus S. Mariæ Intem. Diaconus Cardinalis.

Ego Cinthus Diaconus Cardinalis S. Adriani.

Ego Hugo Diaconus Cardinalis S. Angeli.

Datum Anagninæ per manum Gratiani Sanctæ
Romanæ Ecclesiæ, Subdiaconi et Notarij. xii. Kal.
Januarij. Indictione Vndecima. Incarnationis Do-
minicæ Anno Millesimo. Centesimo, Septuagesimo,
Septimo. Pontificatus vero Domini Alexandri
Papæ Tertij Anno Decimonono.

NOTATIO.

Diploma hoc extat quoque apud Crusium *Annal. Suenic.*
p. 2. l. 9. c. 9. f. 466.

NOTATIONES.

(a) **G**rangia, Gallicè *Grange*, Lat. Granarium, siue hor-
reum, cui frumenta imponuntur. Germanicè, *Grangia*.
hendi Scheur / sehendi Hof. Sumiturque tropicè pro omni iu-
re obventionis, quod Monasterijs competit in aliquo loco. Sic
etiam, in Legibus Boiorum, mentio fit Granarij, quod *Parch*
appellant: *Lindenbrog. verb. Parch*. Usurpaturque *für ein ganzem*
Umbfang: quomodo etiam usurpant Galli *Parc*. Vt & infra
in eodem Diplomate littera (b) Grangia dicuntur clausuræ
S loco-

locorum, & quoque ex Documento infra sub num. IV. elucescit Grangiam non esse horreum, sed locum ubi Princeps aliquis divertere & honorificè tractari potest.

(6) Vt paci, & tranquillitati Ecclesiæ, & bonorum ecclesiasticorum, ut & Castrorum, melius consulatur; haut raro, singulariter constituitur, atq; sancitur; ut si inibi aliquis offendatur, vel lædatur, offendens manus amissione, vel gravi aliâ pœnâ puniatur. Nam & de iure communi, loca quædam sancta sunt, quæ ita legibus sacrata, ac plebis scitis sancita, ut inviolata debeant manere. Siquidem sanctione, obtestatione, aut consecratione, vel pœnis consecrantur. Et sic muri & moenia Cinitatum, quod illa transgredi non liceat, sancta censeantur, §. *sanctæ*, *Instit. h.*

III.

RUDOLPHI I. Romanorum

Regis attestatio, quod in Albenfi Monasterio nemo habeat ius Advocariæ. Et simul illud Monasterium sub suâ, & Imperii Protectione suscipit. Hoc addito, quod possint Tutorem eligere ex progenie Comitum de Eberstein tanquam Fundatorum, quem velint: qui

Imperatoris, & imperii nomine eis
ita præsit, ut prosit.

A.C. 1275.

RUDOLPHVS Dei gratia Romanorum Rex semper Augustus. Vniuersis sacri Romani Imperij fidelibus præsentis litteras inspecturis, Gratiâ suam & omne bonum, Ad loca quæ Diuino cultui mancipata cognoscimus, acies nostræ considerationis internæ feruenter extenditur,